

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

32 Bononiae laus. Bononia in calamitatibus ad Virginem confugit, & quomodo. Bononiensium solemnis supplicatio. Iustiniani Cardinalis laus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

ravit eos *Psal.* 106, & alibi. Ego autem ad Deum clamavi, & Dominus salvavit me *Psal.* 54, & in tribulatione dilatasti me, *Psal.* 4.

31 Ideo, ¶ non maledictionibus, aut excommunicationibus dicta animalia expelluntur, ut quamplures simplices, levesque homines falso credunt: cum nec Diabolum ipsum divini nominis, humanique generis hostem hujusmodi mucrone confodere liceat, precibus ad Deum jejunijs, eleemosynis, supplicationibus, lacrymis, ac sanctissimis Pœnitentiæ, & Eucharistiæ sacramentis, signo crucis, & aquæ benedictæ aspersione locustæ ipsæ, cæteraque hujusmodi pestes effugantur, ac pereunt, ut post Lipomanum *tom.* 7, quem citat, testatur *Majol. de admir. nat. reb. collog.* 5. 8, nemini illo tempore pag. mihi 246, vers. propterea. His principaliter medijs ubi fuere Vicarij, & officiales Episcopales Heduen. Lugdun. & Matiscon. in Gallia à Cassan. qui supra relati in *dicto. cons.* 1. par. 5. num. 127. & seq.

32 Et in hoc ¶ optimè, sanctissimèque sentit religiosissima multisque nominibus memoranda Bononiæ civitas. Illa enim inter innumeratas urbis dotes, illustriaque illius reipublicæ ornamenta, quibus sibi, præ cæteris immortalitatem peperit, illum nunquam satis laudatum, ac multis sæculis commendandum morem amplecti est, ut calamitatibus afflicta, non ad execranda divinæ iræ flagella confugiat; sed aliud verius, præsentisque nacta remedium, se precibus totam ad Dei numen placandum gemebunda convertat. Quod, ut breviori, ac faciliiori via assequatur, ad Divam Virginem parentem sibi amantissimam, advocatamque fidif-

simam nihil morata, procurrit, ad illius pedes projecta, procumbit, non illinc prius discessura, quam voti compos facta fuerit. Inde certa peti suffragia, illiusque numen supplicanti urbi semper adesse cives ipsi pluries cognoverunt apertissimaque inde subsidia fuerunt experti. Quare, ubi primum, vel ingruentium pluviarum inundatione, vel nimia celi siccitate terræ fruges laborant, aut alij cives siccitate affliguntur angustijs ad Divi Lucæ ædem in monte, qui Guardix appellatur; non longo itinere ab urbe sitam, pia quadam civium sodalitate Antistitis, civiumque omnium consensu, atque consilio se recipiunt. Inde thesaurum illud sacrum, ac memorabilem tabellam, scilicet, illam insignem, quæ imago Deiparæ Virginis ipsius D. Lucæ manu (ut historici tradunt) depicta cernitur, & quæ Constantinopoli, & sacrosancto Sophiæ templo, divino monitu, mirabiliter delata fuit, Bononiam, longo instructo agmine, deferunt. Cui adventanti Aariani, cæterique magistratus una cum clero, atque omnibus Religiosorum ordinibus ad portam, quæ Saragotia appellatur, occurrunt. Illius adventus civitas tota sic gessit, eaque fertur lætitia, ac si jam optata cives fuerint consecuti. Aded lætatur respublica, ut mœnia ipsa fenditis commoveri videantur. Sacra illa effigies apud Virgines D. Matthiæ honorificè collocatur. Interea publica indicitur supplicatio, ac per urbem solemnè pompa universo cleri, populi que comitatu ingenti honore sacrosancta circumfertur imago, quam sub pretiosa umbella, varijs margaritis, tot quibus, alijsque innumeris ex auro, & argento

argento monilibus decorata, aureo diademate, regiaque palla fulgentem canonici ipsi metropolitanæ ecclesiæ, alijque sacerdotes suis humeris toto triduo gestare lætantur. Præcedunt casta puerorum, puellarumque agmina, omnium civitatis artium collegia. His adjunguntur devotæ albarum sodalitates, quàm plurimæ pijs precibus Divam Virginem rogantes, quæ longo ordine cum suis vexillis insigni ornatu distinctæ procedunt. Adsumt, & huic sacratissimæ pompæ, piæque operam præstant ipsi urbis ab Apostolica Sede Legati pro tempore, existentes. Inter quos hodie Cardinalis Iustinianus, nunquam satis laudati nominis Princeps integerrimus, qui ut cæteras viri virtutes taceam, per quas in præsens felix Bononia pace, non tam oprata, quam firma, potitur ea pietate, religione sacris hujusmodi, alijsque publicis supplicationibus adesse conspicitur, ut verum cunctis devotionis exemplar videatur. Præsens sibi quoque dum residere conspicitur, & ipse urbis Antistes cum universo, tam seculari, quam regulari clero adest, & Vexillarius Iustitiæ (qua nulla major in urbe dignitas) cum splendidissimo senatorum ordine, sibi cirribus, pijs officij causa, præcinentibus. Hos cæteri magistratus, patritij omnes, almique gymnasij doctorum corona mira pietate, ac devotione affectantur. Tantus deinde populi numerus profertur, ut fateri audeam in tanta urbe, haud reperiri, qui hisce supplicationibus non intersit, hic non solum preces, sed & lacrymæ effunduntur: tantaque civitatis est devotio, ut, ne noctu quidem, ab oratione cessetur. Servilia opera in

urbe fiescunt: & quisque pœnitentiæ Eucharistiæque Sacramentis munitus, & publica civium vota, & privata Virgini sacratæ commendat. Hinc evidens supremæ parentis favor aspirare, omniumque cœlitum caterva urbi favere conspicitur. Nam, quàm primùm peracta est tridui illius deprecatio, sacraque tabella in montem suum est restituta, opratæ primo die cadunt de cœlo pluvix ac serenitatis, tranquillitatisque donum mirabiliter obtinetur. Nec semel quidem, sed semper alijs etiam urgentibus necessitatibus, hujus sacræ imaginis deportationem salutarem Bononiensis experti fuere, ut per Sigon. de Epif. Bonon. in Vita Nicolai Albergati, lib. 3. Nam civitas aliquando gravi peste, ingentique pœnuria affecta, ad extremumque discrimen adducta, hoc solo remedio liberata fuit. Quare ut Virgo sacratissima, quæ in cœlis pro illis aduocata sedet, majori religione colatur, ac civitas singulis annis tanti numinis patrocini adjuvetur, triduo solemnium rogationum, quæ in tota Christi Ecclesia ante diem festum illius in cœlum Ascensionis de more celebrantur eadem, & eodem ordine illius sacræ imaginis sit deportatio: quibus supplicationibus, cum semper, dum in illa urbe Vicarij Archiepiscopalis munus gessi, præsens interfui, vota mirabiliter impetrata conspexerim, haud potui, tam commendandum devotionis, & pietatis exemplum reticere.

Idem † apertissimè experiebatur Roma Gregorij Magni tempore, quoniam in Basilica Constantiniana Sancti Ioannis Apostoli, vestes asservabantur, quæ & siccitatis tempore elatæ, pluviam conferebant